

ПРИМЉЕНО: 14. 04. 2016			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
	05-550/10/15-13		

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узн 606/2015
26.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Звездане Лутовац, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по захтеву ЦИП, Центра за информатички инжењеринг и пројектовање д.о.о. из Краљева, Милана Топлице 6, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда I-4 У 2475/13 од 23.07.2015. године, уз учешће Регулаторног тела за електронске медије, Београд, Трг Николе Пашића 5, као противне странке, у предмету издавања дозволе за емитовање радио програма, у нејавној седници већа, одржаној дана 26.02.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба ЦИП - Центра за информатички инжењеринг и пројектовање д.о.о. – Радио 996ФМ из Краљева, поднета против решења Савета Републичке радио-дифузне агенције Републике Србије број 05-550/10/13-4 од 11.01.2013. године, којим је одбијен приговор тужиоца од 19.05.2009. године против решења Савета Републичке радио-дифузне агенције број 1904/09 од 29.12.2008. године, којим је дозвола за емитовање радио програма за подручје региона, радиодифузна област 5, оквирна жељена зона покривања – подручја Општина Рр 43 издата Друштву са ограниченом одговорношћу, производњу, трговину и услуге "Матрикс Д" из Чачка, а одбијене су пријаве тужиоца, Привредног друштва за промет, услуге и маркетинг "Кеш" ОД Гогин Горан и др. из Врњачке Бање – Радио кеш, Командитног друштва за трговину и услуге "Амрелкомерц" КД комплементар Јовановић Радослав из Врњачке Бање – Фолк радио стотка, ДОО "Радио завичај плус" из Краљева и "НС-АС" д.о.о. производња, трговина и услуге – огранак Плус радио из Новог Сада – Плус радио.

У поднетом захтеву за преиспитивање подносилац истиче да Управни суд није правилно оценио наводе тужбе, који су поткрепљени доказима и списима туженог органа, а пре свега, наводе тужбе које се тичу критеријума

пословног успеха тужиоца. Сматра да је неоснован закључак туженог органа да би се издавањем дозволе Радију 996ФМ за емитовање радио програма на подручју Краљева, Чачка и Врњачке Бање остварила недозвољена медијска концентрација из одредбе члана 99. став 1. тачка 2. Закона о радиодифузији, јер радио већ поседује дозволу за емитовање радио програма на подручју Краљева бр. 227/08. Указује на то, да се овде никако не ради о истом подручју, већ о два различита, локалном и регионалном, па не постоји истоветност подручја за које је тужилац добио дозволу и подручја за које је поднео пријаву за добијање дозволе. Наводи да је Управни суд погрешно утврдио чињенице и предлаже да Врховни касациони суд уважи захтев, побијану пресуду укине и предмет врати Управном суду на поновни поступак и одлучивање.

Противна странка, у одговору на захтев, предлаже да суд исти одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, правилно је тужени орган, поступајући у извршењу пресуде Управног суда У 2269/11 од 29.11.2012. године, отклонио недостатке на које му је указано и оспореним решењем одбио приговор тужиоца, изјављен на првостепено решење, којим је дозвола издата Друштву са ограниченом одговорношћу, производњу, трговину и услуге "Матрикс Д" из Чачка – Стар ФМ радио, јер је тај подносилац, према садржају, свој радио програм определио као целокупни, према одредби члана 45. Закона о радиодифузији, односно пружио гаранције да ће у свом програму имати емисије информативног, образовног, музичког, спортског, културног, забавног карактера, а с обзиром на то, да је предложени програмски концепт дефинисан на јасан, оригиналан и разноврстан начин, чиме би се на свеобухватан начин задовољиле потребе слушалаца на предметном подручју.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је донета без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права. Побијаном пресудом су оцењена сва питања и околности који су могли бити од утицаја на законитост оспорене одлуке и за ту оцену су дати довољни и јасни разлози, које у свему прихвата и овај суд, па су супротни наводи захтева неосновани.

Врховни касациони суд је посебно ценио наводе захтева који се тичу неправилне оцене навода у погледу критеријума пословног успеха тужиоца, па је нашао да они нису основани. Суд је ценио идентичне наводе тужбе, истицане и у току управног поступка, па је нашао да је те критеријуме тужени орган правилно оценио, нашавши да тужилац, и поред добити у 2006. и 2007. години не испуњава критеријум који се односи на гаранцију будућег пословног успеха, односно економске самоодрживости, јер је запосленима на име зарада и накнаде зарада исплаћивао износ у границама законом предвиђене минималне зараде у

Републици, иако за такво поступање није било основа, јер није имао поремећаје у пословању, при чему би повећање издатака по том основу у будућем периоду за последицу имало знатно повећање издатака и пратећих дажбина.

Неосновани су наводи захтева који се односе на критеријум спречавања отвореног или прикривеног наметања преовлађујућег утицаја на јавно мњење, тј. недозвољене медијске концентрације. Правилно је, по оцени Врховног касационог суда, Управни суд оценио да је тужени орган, у извршењу пресуде Управног суда У 2269/11 од 29.11.2012. године, у свему поступио по налозима Управног суда из те пресуде, а наводе приговора ценио у складу са одредбом члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, па су супротни наводи захтева неосновани. При томе, разлоге образложења оспореног решења, којим је тужени орган стао на становиште да би се издавањем дозволе Радију 996 ФМ за емитовање радио програма на подручју Краљева, Чачка и Врњачке Бање, остварила недозвољена медијска концентрација из одредбе члана 99. став 1. тачка 2. Закона о радиодифузији ("Службени гласник РС" 42/02... 41/09) прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, налазећи да остали наводи захтева нису основани, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 26.02.2016. године, Узп 606/2015

Записничар,
 Весна Мраковић, с.р.

Председник већа – судија,
 Олга Ђуричић, с.р.

М. Антонић

ан